

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24539

гр. София, 16.07.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в**  
закрито заседание на 16.07.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Младен Семов**

като разглежда дело номер **7418** по описа за **2025** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане на „ФОБОС КЕНДЪЛС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.1, чрез адв. Т. за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-5310-000034 от 09.06.2025г. на началник група към ОДМВР К., група КПДГПА, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от шест месеца по отношение товарен автомобил „Ф. Т.“ рег. [рег.номер на МПС].

Искането е отправено в рамките на депозирана жалба срещу посочената заповед /препратена по подсъдност на АССГ от АС-Кюстендил/ и е разпределено за незабавно произнасяне от дежурен съдия, днес, 16.07.2025г.

Твърди се, че предварителното изпълнение на заповедта може да причини на дружеството значима или труднопоправима вреда, тъй като товарния автомобил е единственото превозно средство с което се осъществява дейността,респ. прекратяването на регистрацията ще доведе до значителни имуществени щети, свързани с ежедневно наемане на товарни автомобили за да се осъществява превоз на продукцията до клиенти на дружеството за изпълнение на договори за доставка.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта,тъй като същото следва пряко от закона.

От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре

незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

В тази връзка ясно следва да се подчертае:

В тази връзка всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи, свързани с неизползване на автомобила, респ. ангажиране друг ресурс за компенсиране функцията, която автомобила изпълнява в дейността на жалбоподателя. Всички тези вреди обаче са обезщетими по своя характер и не представляват нито значителни, нито труднопоправими вреди по смисъла на закона.

ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, посочвайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

Всъщност, жалбоподателят нито посочва конкретни вреди, нито техният вид и значителност, така, че същите да излезнат отвъд категорията – твърдение и да придобият противопоставима на общественият интерес вероятност, позволяваща съдът да осъществи анализ в детайли. Налице е твърдение, че прекратяването на регистрацията на ППС ще доведе до вреди, изразяващи се в разходи за ежедневно наемане на товарни автомобили.

На първо място - твърдението, че това е единствен автомобил на дружеството е недоказано.

Настоящото производство е незабавно по своя характер, поради което съдът не дава доказателствени указания на страните със срок за изпълнението им, което не позволява дори да бъде проверено твърдението на жалбоподателя, че посоченият автомобил е единствената възможност за осъществяване дейността на дружеството.

На второ място – ясно е налице способ за осъществяване дейността на дружеството – наемане на други автомобили, респ. мярката не би довела до преустановяване дейността на дружеството.

На трето място – посоченото твърдение „че прекратяване регистрацията на ППС ще доведе до ежедневно наемане на товарни автомобили“ има отношение към действието на самата заповед, а не към предварителното и изпълнение и в този смисъл е напълно нетоносно. Дори съдът служебно да перефразира същото съотнасяйки го към предварителното изпълнение, то така посочените вреди не са нито труднопоправими, нито значителни по смисъла на закона, в степен, обосноваваща спиране допуснатото предварително изпълнение по силата на закона. Всички твърдени вреди са обезщетими по гражданско правен ред – бил по пътя на ангажиране отговорността за вреди причинени на работодател от негов служител /предоставил автомобила на трето лице/, било чрез друг, алтернативен гражданско правен способ. Разбира се, при надлежно установена незаконосъобразност на самата заповед – вредите подлежат на обезщетяване и по публично-правеният ред за отговорност на държавата за вреди от незаконосъобразен акт.

С оглед изложеното процесното искане се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес,обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

Поради това и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се отхвърли.

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ФОБОС КЕНДЪЛС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.1, чрез адв. Т., за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-5310-000034 от 09.06.2025г. на началник група към ОДМВР К.,група КПДГПА, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от шест месеца по отношение товарен автомобил „Ф. Т.“ рег. [рег.номер на МПС] .

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: